

Miénk a pálya

Ossian

Van, aki szexel, van aki bélyeget gyűjt,
Hogy kitöltse a végtelen űrt,
Az Életnek nevezett totális zűrt,
Van, aki ordít, van, aki imádkozik,
Egy falnál sír, vagy káromkodik,
Feszül és kékül, vagy bénán a sarokban ül.

Van, ami múlik és van, ami örök,
De kellenek a levezető körök.

Van, aki törtet, van aki, csak szédeleg,
Mindenre bólínt és hízeleg
Van, aki hideg és van, aki nagyon meleg,
van, aki lusta és veszettül unja,
Megtanulta, kívülről fújja,
De hiába, tudja, elbukja újra és újra

Van, ami görbe és van, ami sima,
Síkös és piszkos, vagy mocskosul tiszta.

Tűz és jég, nekem soha nem elég,
Folytatásos dráma,
Vígjáték, mégis pokolian szép,
Önmagunkba zárva.
Tűz és jég.....
... Főszerepbe zárva... miénk a pálya...

Van, aki vedel és úgy téved el,
Kiüti magát és mást is, ha kell,
Ütős dolgokkal idejét így üti el.
Van, aki nem lát, mert oltja magát,
Valóság helyett festett világ,
Tiltott vendég nála az igazság.

Van, ami múlik...

Tűz és jég